

31998F0699

L 333/1

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

1998.12.9.

EGYÜTTES FELLÉPÉS

(1998. december 3.),

amelyet a Tanács az Európai Uniót létrehozó szerződés K.3. cikke alapján fogadott el, a pénzmosásról, az elkövetéshez használt eszközök, valamint a bűncselekményekből származó jövedelmek azonosításáról, felkutatásáról, zárolásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról

(98/699/JHA)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Uniót létrehozó szerződésre, és különösen annak K.3. cikke (2) bekezdésének b) pontjára,

tekintettel az Egyesült Királyság kezdeményezésére,

tekintettel a szervezett bűnözéssel foglalkozó magas szintű munkacsoportnak az 1997. június 16–17-i amszterdami Európai Tanács ülésén elfogadott cselekvési tervére, és különösen a bűncselekményekből származó jövedelmek felkutatásának és lefoglalásának fokozásáról szóló 26. ajánlása b) pontjára,

az Európai Uniót létrehozó szerződés K.6. cikkével összhangban az elnökség által lefolytatott konzultációt követően megvizsgálta az Európai Parlament álláspontjait,

tekintettel a szervezett bűnözés elleni küzdelemmel kapcsolatos nemzetközi kötelezettségvállalások nemzeti szintű alkalmazásának és végrehajtásának értékelésére szolgáló eljárás létrehozásáról szóló, 1997. december 5-i együttes fellépésekre ⁽¹⁾ és a szervezett bűnözés elleni küzdelemért felelős személyek cseréjéről, képzéséről és együttműködéséről szóló program létrehozásáról szóló, 1998. március 19-i együttes fellépésre (Falcone Program) ⁽²⁾,

figyelembe véve a tagállamoknak a pénzmosásról, és a bűncselekményekből származó jövedelmek felkutatásáról, lefoglalásáról, illetve elkobzásáról szóló, 1990. évi Európa tanácsi egyezményben vállalt kötelezettségeit,

tekintettel a bűnszervezetben való részvételnek az Európai Unió tagállamaiban bűncselekménnyé nyilvánítására vonatkozó együttes fellépés javaslatára, különösen pedig az ezen az együttes fellépésben érintett bűncselekményekre,

figyelembe véve a pénzügyi rendszer pénzmosás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 1991. június 10-i 91/308/EGK tanácsi irányelv követelményeit ⁽³⁾, valamint a pénzmosás elleni küzdelemmel foglalkozó Pénzügyi Akció

Munkacsoportnak (FATF) a pénzmosással szembeni fellépésre vonatkozóan 1996-ban megfogalmazott 40 ajánlását, különösen a 4. ajánlást,

tekintettel az Európai Unió tagállamainak a kábítószer-függőség elleni küzdelemmel, valamint a tiltott kábítószer-kereskedelem megelőzésével és az ellene folytatott küzdelemmel kapcsolatos jogszabályainak és gyakorlatainak közelítéséről szóló, 1996. december 17-i együttes fellépésre ⁽⁴⁾,

tudatában a bűnüldözési hatóságok közötti együttműködés tökéletesítése közös céljának,

emlékeztetve egy Európai Igazságügyi Hálózat létrehozásáról szóló, 1998. június 29-i tanácsi együttes fellépésre ⁽⁵⁾,

mivel növekszik annak a lehetősége, hogy a bűncselekményekből származó vagyoni értékek azonosítása, felkutatása, zárolása vagy lefoglalása, illetve elkobzása területén a tagállamok közötti eddigénél hatékonyabb együttműködés révén a tagállamok fellépése a szervezett bűnözés keretében elkövetett bűncselekményekkel szemben hatékonyabbá váljon;

mivel a kölcsönösen egyeztetett eljárások alkalmazása hatékonyabbá teszi az európai szinten megvalósuló együttműködést az illegálisan szerzett vagyoni értékek azonosítása, felkutatása, zárolása, lefoglalása, illetve elkobzása terén;

mivel a szervezett bűnözés elleni fellépésre vonatkozó fent említett cselekvési terv 16. sz. ajánlása kiemelte annak szükségességét, hogy gyorsítsák meg az igazságszolgáltatás területén az együttműködést szolgáló eljárásokat a szervezett bűnözés területén, jelentősen csökkentve a megkeresések továbbításában és megválaszolásában tapasztalt késlekedést;

figyelembe véve, hogy a tagállamok csatlakoztak az 1959. évi kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló európai egyezményhez;

figyelembe véve az 1988. évi, a kábítószer- és pszichotróp anyagok tiltott kereskedelme elleni ENSZ egyezményt, és az ENSZ közgyűlésének a kábítószerekről tartott 1998. évi rendkívüli ülés szakát;

⁽¹⁾ HL L 344. 1997.12.15., 7. o.

⁽²⁾ HL L 99., 1998.3.31., 8. o.

⁽³⁾ HL L 166., 1991.6.28., 77. o.

⁽⁴⁾ HL L 342., 1996.12.31., 6. o.

⁽⁵⁾ HL L 191., 1998.7.7., 4. o.

felismerve a vagyoneklobzásról 1996-ban Dublinban rendezett szeminárium eredményeit a hatékony együttműködés akadályainak feltárásában;

egyetértés született abban, hogy ebben az együttes fellépésben előírt együttműködési formák nem érintik a két- és többoldalú együttműködés egyéb formáit,

ELFOGADTA EZT AZ EGYÜTTES FELLÉPÉST:

1. cikk

(1) A tagállamok a szervezett bűnözés elleni hatékony fellépés fokozása érdekében gondoskodnak arról, hogy a pénzmosásról, és a bűncselekményekből származó jövedelmek felkutatásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról szóló, 1990. évi Európa tanácsi egyezmény (a továbbiakban: „az 1990. évi egyezmény”) alábbi cikkeinek tekintetében fenntartásokkal ne éljenek és ilyeneket ne tartsanak fenn:

- a) 2. cikk: olyan bűncselekmény esetén, amely szabadságvesztéssel járó büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés alkalmazható, amelynek felső határa magasabb mint egy év;
- b) 6. cikk: súlyos bűncselekmények esetén. Ezek olyan szabadságvesztéssel vagy szabadságelvonással járó intézkedéssel sújthatók, amelynek felső határa legalább egy év, illetve – olyan államok esetében, amelyek joga a bűncselekményekre vonatkozó büntetési tétel minimumát határozza meg – amelyek alsó határa hat hónapnál magasabb.

Az a) pont nem érinti az adójogszabályok értelmében bűncselekményekből származó jövedelmek elkobzására vonatkozóan tett fenntartásokat.

(2) Minden tagállam gondoskodik arról, hogy bűncselekményekből származó jövedelmek elkobzására vonatkozó jogszabályai és eljárási szabályai lehetőséget nyújtsanak az ilyen jövedelmek összegének megfelelő vagyontárgyak elkobzására, akár kifejezetten hazai eljárások, akár egy másik tagállam megkeresése alapján elrendelt eljárások keretében, beleértve a külföldi elkobzási határozatok végrehajtására irányuló megkereséseket is. A tagállamok kisebb büntetőügyekben kizárhatják azonban a bűncselekményekből származó jövedelmeknek megfelelő értékű vagyontárgyak elkobzását. A „vagyontárgyak”, a „jövedelmek” és az „elkobzás” kifejezés meghatározása azonos az 1990. évi egyezmény 1. cikkében adott meghatározással.

(3) Minden tagállam gondoskodik arról, hogy jogszabályai és eljárási szabályai lehetőséget nyújtsanak a bűncselekmény elkövetéséből származó gyanús jövedelmek azonosítására és felkutatására egy másik tagállam megkeresése alapján, amennyiben alapos a gyanú, hogy bűncselekményt követtek el. Ezeknek a jogszabályoknak és eljárási szabályoknak biztosítaniuk kell a nyomozás lehető legkorábbi szakaszában a segítség megadását, és

ezért a tagállamok törekednek arra, hogy az 1990. évi egyezmény 18. cikkének (2) és (3) bekezdése alapján korlátozzák a másik tagállammal való együttműködés elutasítása okainak alkalmazását.

2. cikk

(1) Az Európai Igazságügyi Hálózat működésének keretében minden tagállam elkészít egy felhasználóbarát útmutatót, a tanácsadó irodákra és az adott tagállam által a bűncselekmények elkövetéséhez használt eszközök és a bűncselekményekből származó jövedelmek azonosítása, felkutatása, zárolása vagy lefoglalása, valamint elkobzása terén nyújtható segítségre vonatkozó információkkal. Az útmutatónak ki kell terjednie a segítségnyújtás tekintetében fennálló minden lényeges korlátozásra és azokra az adatokra, amelyeket a megkereső államoknak kell szolgáltatniuk.

(2) Az (1) bekezdésben említett útmutatókat meg kell küldeni az Európai Unió Tanácsának Főtitkárságához, és azokat le kell fordítani az Európai Közösség intézményeinek hivatalos nyelveire. A Főtitkárság az útmutatókat továbbítja a tagállamoknak, az Európai Igazságügyi Hálózatnak és az Europolnak.

(3) Minden tagállam gondoskodik arról, hogy az (1) bekezdésben említett útmutató naprakész legyen és annak módosításait a (2) bekezdés szerint, fordítás és továbbítás céljából megküldjék a Tanács Főtitkárságának.

3. cikk

A tagállamok a hazai eljárásaikban alkalmazott, hasonló intézkedéseket megillető prioritásokkal azonos prioritások szerint kezelik a többi tagállamtól a vagyontárgyak felkutatására, nyomozására, zárolására vagy lefoglalására, illetve elkobzására vonatkozóan érkező megkereséseket.

4. cikk

(1) A tagállamok, annak érdekében, hogy a hivatalos csatornák útján indokolatlan, felesleges jogsegély iránti megkereséseket ne továbbítsanak, a rendelkezésre álló együttműködési megállapodások alkalmazásával ösztönzik a közvetlen kapcsolatokat a nyomozók, a vizsgáló tisztviselők, valamint az ügyészek között. Amennyiben formális megkeresésre van szükség, a megkereső állam gondoskodik annak megfelelő előkészítéséről és arról, hogy az a megkeresett állam valamennyi előírásainak megfelelően.

(2) Amennyiben nem lehetséges a jogsegély iránti megkeresés teljesítése a megkereső állam által elvárt módon, a megkeresett állam, a megkereső állammal konzultálva törekszik arra, hogy nemzeti jogszabályainak és nemzetközi kötelezettségeinek maradéktalan tiszteletben tartása mellett valamilyen alternatív módon tegyen eleget annak.

(3) A tagállamok, a szükséges segítség pontos jellegének megállapítását követően, nyomban előterjesztik a jogsegély iránti megkeresést, és amennyiben a megkeresést „sürgős” jelzéssel vagy határidővel látták el, a sürgősséget vagy a határidő kitűzését meg kell indokolniuk.

5. cikk

(1) A tagállamok, amennyiben ez belső jogukkal nem ellentétes, minden esetben megteszik a vagyontárgyak eltüntetésének megakadályozásához szükséges intézkedéseket. Ide tartoznak azok az intézkedések, amelyek szükségesek lehetnek ahhoz, hogy a megkeresés tárgyát képező eszközök zárolását vagy lefoglalását biztosítsák annak érdekében, hogy azok későbbi elkobzására irányuló megkeresés ne hiúsuljon meg.

(2) Amennyiben egy jogsegély iránti megkeresésnek egy tagállam adott területen történő teljesítése során az érintett tagállam más területén merül fel az igény további nyomozásra, a tagállam, ha ez belső jogával nem ellentétes, megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy haladéktalanul eleget tegyen a megkeresésnek anélkül, hogy további megkeresésre szükség lenne.

(3) Amennyiben a megkeresés teljesítése egy ezzel kapcsolatos kérdésben további nyomozást tesz szükségessé, és a megkereső állam további jogsegély iránti megkeresést terjeszt elő, a megkeresett állam, ha ez belső jogával nem ellentétes, minden esetben megteszi egy ilyen kiegészítő megkeresés meggyorsításához szükséges intézkedéseket.

6. cikk

(1) A tagállamok gondoskodnak azokról az intézkedésekről, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a bírók és ügyészek megismerjék a bűncselekmények elkövetéséhez használt eszközök és a bűncselekményekből származó jövedelmek azonosítása, felkutatása, zárolása vagy lefoglalása, valamint elkobzása terén alkalmazott nemzetközi együttműködés legjobb módszereit.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a vagyontárgyak azonosítása, felkutatása, zárolása és lefoglalása, valamint elkobzása terén alkalmazott nemzetközi együttműködés legjobb módszereit illetően az érintett összes nyomozó, vizsgáló tisztviselő, ügyész és más tisztviselő megfelelő képzésben részesüljön.

(3) Az elnökség és az érdekelt tagállamok, adott esetben az Európai Igazságügyi Hálózat és az Europol közreműködésével, szükség szerint tanfolyamokat szerveznek a tagállamok tisztviselői és más, ezen a területen tevékenykedő szakemberei számára, így elősegítve a legjobb módszerek támogatását és továbbfejlesztését, valamint ösztönözve az eljárások összeegyeztethetőségét.

7. cikk

A Tanács, a szervezett bűnözés elleni küzdelemmel kapcsolatos nemzetközi kötelezettségvállalások nemzeti szintű alkalmazásának és végrehajtásának értékelésére szolgáló eljárás létrehozásáról szóló, 1997. december 5-i együttes fellépés eredményeinek fényében, 2000 végéig felülvizsgálja ezt az együttes fellépést.

8. cikk

(1) A tagállamok, a (2) bekezdésben foglaltakra is tekintettel, megtesznek minden szükséges intézkedést az ezen együttes fellépésnek a hatályba lépését követő mielőbbi végrehajtása érdekében, és biztosítják, hogy annak tartalmáról az illetékes országos és helyi hatóságok tájékoztatást kapjanak.

(2) A tagállamok ennek az együttes fellépésnek a hatályba lépését követő három éven belül megfelelő javaslatokat terjesztenek az illetékes hatóságok elé az 1. cikk végrehajtására irányuló intézkedések mérlegelése céljából.

9. cikk

Ezt az együttes fellépést az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* hirdetik ki, és az a kihirdetésének napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 1998. december 3-án.

a Tanács részéről

az elnök

K. SCHLÖGL